

[Gideon.]

derfor har vi måttet vende os imod de forskellige former for statslån. Det samme er vi naturligvis nødt til at gøre her, selv om det drejer sig om Færøerne.“

Disse udtalelser lader jo intet tilbage at ønske i retning af tydelighed: statens udlånsvirksomhed har ført os ud i et økonomisk uføre, som vi ikke kan fortsætte med, og derfor stemte retsforbundet imod de 2½ mill. kr., det dengang drejede sig om. Nu har den højtærede fiskeriminister øjensynlig fået et helt andet syn på tingene. I sin fremsættelse siger den højtærede minister:

„men da det kun drejer sig om indtil 2 mill. kr. årligt i de første 2 år og derefter højst indtil 1 mill. kr. og som sagt kun om en samlet stigning på ca. 5 mill. kr., skal jeg, da renten er 6 pct. og risikoen ikke øges ved forslaget fremfor ved en privatfinansiering, anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling...“

Indstillingen er øjensynlig blevet en helt anden. Nu anbefaler den højtærede minister med den begrundelse, at det alene drejer sig om en stigning på sølle 5 mill. kr., vel at mærke ud over de 2½ mill. kr., som man stemte imod for mindre end et år siden. Samtidig foreslår den højtærede minister, at statslånsgrænsen sættes op til 20 pct., og at redernes indskud dermed halveres, samt at området udvides til også at omfatte brugte skibe.

Jeg skal i øvrigt ikke på nærværende tidspunkt kommentere den kursændring, retsforbundet her har foretaget. Det gjorde jeg vist for øvrigt, da vi for kort tid siden behandlede forslaget om kontrol med ind- og udførsel af fisk, men jeg vil tro, at den højtærede minister, og jeg kan vel tilføje den ny ordfører for retsforbundet, antagelig vil finde det ikke alene rimeligt, men også påkrævet at give tinget og dermed offentligheden en forklaring på denne kursændring.

I øvrigt giver forslagets fremsættelse mig anledning til at stille ministeren et par spørgsmål. Når den højtærede minister stiller forslag om en meget betydelig udvidelse af statens støtte til ophjælpning af det færøske fiskerierhverv, har ministeren da i denne forbindelse overvejet, om det ikke som en rimelig konsekvens indebærer

en øget støtte til ophjælpning af fiskerierhvervet herhjemme?

Ved lov nr. 28 af 15. februar 1957, altså for et lille års tid siden, blev der til nybygning af fiskerfartøjer herhjemme for hvert af finansårene 1957-58, 1958-59 og 1959-60 af statskassen stillet et beløb på 2 mill. kr. til rådighed for udlån. Allerede dengang kunne man stille det spørgsmål, om der var et rimeligt forhold mellem de beløb, der stilledes til rådighed til udlån. Jeg vil derfor gerne stille den højtærede fiskeriminister det spørgsmål, om han, nu da han foreslår udlånet til færøske fiskerfartøjer forøget så betydeligt, som han gør, har overvejet, om der er noget rimeligt forhold imellem den støtte, man går med til at yde fiskerierhvervet på Færøerne, og den støtte, der ydes herhjemme til ophjælpning af det hjemlige fiskerierhverv. Jeg vil gerne spørge, hvilket resultat disse hans overvejelser har ført til.

Af bemærkningerne til lovforslaget ser jeg, at den højtærede minister i december måned har haft en række forhandlinger med repræsentanter for bl. a. Færøernes landstyre og det færøske fiskerierhverv. Det giver mig anledning til at spørge den højtærede minister, om han under de nævnte forhandlinger har søgt at opnå en mere tilfredsstillende ordning med hensyn til hjemlige fiskeres benyttelse af færøske havne. Jeg ved vel, at det drejer sig om et færøsk særanliggende, men når man i december var i gang med forhandlinger om øget støtte til fiskeriet deroppe, forekommer det mig dog, at der havde været en rimelig anledning til at søge opnået en mere tilfredsstillende ordning på dette område.

Endelig har jeg en bemærkning at gøre med hensyn til den gældende lovs § 5. Efter bestemmelsen her skal de lån, som ydes, fortrinsvis ydes til nybygning af fiskerfartøjer på danske, derunder færøske, værfter samt til motorer, så vidt muligt af dansk oprindelse. Når låneordningen nu i det foreliggende lovforslag udvides til også at omfatte lån til indkøb af brugte fartøjer, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om han har overvejet det spørgsmål, der naturligt rejser sig, nemlig om det ikke burde indføjes i § 5, at også sådanne lån fortrinsvis bør ydes til køb af danske